

SECRETUL BUCURIEI

RODICA VOLINTIRU

autoarea cărții ÎN DRAGOSTE NU ESTE FRICĂ

CUPRINS

INTRODUCERE	7
1. PERLA SUFERINȚEI	9
2. CE ESTE BUCURIA	23
3. BUCURIA ÎN CUVÂNTUL DOMNULUI	31
4. BUCURIA DOMNULUI ESTE TĂRIA MEA	35
5. BUCURIE ÎN MIJLOCUL ÎNCERCĂRILOR	41
6. BUCURIA ȘI PACEA PE CARE LE DĂ CREDINȚA	49
7. BUCURIA ȘI MULȚUMIREA	53
8. BUCURIA ÎN PREZENȚA DOMNULUI	61
9. BUCURIA ÎN PREZENȚA DOMNULUI	69
10. BUCURĂ-TE, CHIAR DACĂ DOMNUL NU RĂSPUNDE	73
11. LEGILE ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU	79
12. HOȚII BUCURIEI	87
13. BUCURIA DUHULUI SFÂNT	91
14. BUCURIA SECERIȘULUI	97
15. BUCURIA MÂNTUIRII	103
16. BUCURIA ÎN RUGĂCIUNE	109
17. BUCURIA PĂRTĂȘIEI FRĂȚEȘTI	117

18. BUCURIA TATĂLUI CERESC	127
19. BUCURIA CREAȚIEI LUI DUMNEZEU	133
20. BUCURIA ÎN DIFERITE SEZOANE ALE VIEȚII	137
21. CINEVA SĂ ZÂMBEASCĂ!	143
22. BUCURIA EXPRIMATĂ PRIN CÂNTARE!	149
23. STRIGĂTUL DE BUCURIE	155
24. BUCURIE ÎN ASCULTARE	163
25. BUCURIA DĂRNICIEI	169
26. BUCURIA RĂSPĂLĂTIRII	177
ÎNCHEIERE	183

INTRODUCERE

La început Dumnezeu...

Doresc să încep această carte înălțând și binecuvântând Numele Domnului, care este Creatorul Universului, Elohim, Yahweh, singurul Dumnezeu adevărat, de care toți avem nevoie. Vreau să Îl laud și să Îl preamăresc și prin această carte, pentru că numai El este vrednic.

Binecuvântat să fii Tu, Doamne, Dumnezeul lui Israel, Părintele nostru, pentru veci de veci! Ale Tale sunt, Doamne, măreția, puterea, gloria, biruința și maiestatea, atât în ceruri, cât și pe pământ! A Ta, Doamne, este stăpânirea și Tu Te înalți ca suveran peste toate! Bogăția și slava vin dinaintea Ta. Tu stăpânești peste toate. În mâna Ta este puterea și tăria; mâna Ta poate să înalțe și să întărească pe oricine. Acum, Dumnezeul nostru, noi Îți aducem mulțumiri și lăudăm slăvitul Tău Nume. (1 Cronici 29:10-13)

Îmi plac mult descrierile lui A. W. Tozer despre Dumnezeu, care m-au întărit și care au stârnit în mine dorința de a-L cunoaște pe Dumnezeu mai profund, căci dragostea și credințioșia Lui nu au limite. Dumnezeu este Tatăl nostru, iar El este infinit în caracterul Său desăvârșit. A. W. Tozer spune în cartea sa:

Dumnezeu este bunătate, dar dacă în El ar exista o mică pată care nu ar fi bună, atunci nu ar mai fi Dumnezeul și Tatăl nostru.

Dumnezeu este dragoste, dar dacă nu ar avea toată dragostea, ci doar 99,9% din dragoste, Dumnezeu n-ar mai fi Dumnezeu. Pentru ca El să fie Dumnezeu desăvârșit, trebuie să fie infinit în tot ceea ce este El. El nu trebuie să aibă niciun hotar, nicio limită, niciun loc unde să se sfârșească, niciun punct dincolo de care să nu poată trece. Atunci când te gândești la Dumnezeu și la orice este legat de El, trebuie să gândești într-un mod infinit despre El.¹

Poți afla tu lucrurile adânci ale lui Dumnezeu? Poți afla tu marginea Celui Atotputernic? Este puterea ta mai înaltă ca cerul? Este cunoașterea ta mai adâncă decât Locuința Morților? Întinderea lor este mai mare decât pământul și mai largă decât marea. (Iov 11:7-9)

Cu cât medităm la frumusețea și la atotputernicia lui Dumnezeu, la dragostea Lui infinită pentru noi, păcătoșii, cu atât ne umplem de bucurie, iar inimile noastre vor căuta mai mult Fața Lui.

Mi-ai făcut cunoscută cărarea vieții... În prezența Ta este belșug de bucurie, la dreapta Ta sunt desfătări veșnice! (Psalmul 16:11)

---

¹A. W. Tozer, *Atributele lui Dumnezeu*, Editura Perla Suferinței, Suceava, 2014, pag. 23.

PERLA SUFERINȚEI

Este iarnă, iar afară ninge ca-n povești. În casă e liniște și cald, însă inima mea este frântă de durere, iar ochii îmi sunt plini de lacrimi din cauza încercărilor și suferințelor care parcă nu se mai termină.

Soțul meu este plecat într-o țară din Africa, unde, împreună cu alții, sapă fântâni pentru oamenii necăjiți din tribul Karamoja. Acolo, femeile merg pe jos între trei și zece kilometri ca să aducă un bidon de apă.

Dumnezeu, în frumusețea Lui, ne-a folosit pentru a fi o binecuvântare în viața acestor oameni, ca ei să se bucure atât de apa care este mai bogată decât aurul, cât și de Apa vie, care este Domnul Isus.

În aceste zile am ales să postesc și să petrec mai mult timp cu Domnul. Nu mi-e deloc ușor ca, după ce citesc din Cuvântul lui Dumnezeu și primesc încurajare, să revin la realitatea vieții și să mă lovesc de aceleași probleme nerezolvate, ba, mai mult, unele agravate. Ce avem de făcut oricare dintre noi în asemenea momente?

Cea mai bună alegere este să ne rugăm din nou, să plângem înaintea Domnului, chiar dacă suferim, suntem disperați și nu știm încotro s-o apucăm. Cerul pare de plumb, întunericul e gros, parcă nu mai există nicio speranță că se va face zi. Furtuna bate sălbatic,

parcă spulberând totul în calea noastră și risipind orice speranță. Durerea e mare, nu se poate exprima, nu se poate împărtăși, stă lipită de inimă, de suflet.

Toți trecem prin astfel de momente când durerea ne chinuie, ne izolează, ne frământă, ne apasă, vrând să ne distrugă.

Vrem să scăpăm de ea, dar nu putem, pentru că este grea precum o stâncă. Gândurile negre ne frământă. Rușinea, ocară, disprețul din partea altora vin spre noi asemenea unor săgeți arzătoare. Atunci vrem să ne ascundem și nu avem unde. Peste tot vedem ochii altora care ne judecă, ne critică și își bat joc de noi, pe la spate.

Am vrea să ne ascundem departe de orice faptură omenească, să nu mai existăm, chiar să murim, ca să nu mai simțim nimic, să nu mai vedem, nici să nu mai auzim nimic. Am vrea să ne transformăm într-un sloi de gheață, undeva în mările cele mai îndepărtate, unde nimeni nu ajunge niciodată.

Apoi încercăm să privim în sus și să ne aducem aminte de promisiunile Domnului pe care le-am citit și poate le-am spus și altora de atâtea ori. Însă acum ele sunt parcă fără viață, uscate. Ne aducem aminte de izbăvirile de altădată, când Domnul ne-a răspuns într-un mod minunat, dar acum ni se pare că El nu mai aude, nu mai e lângă noi și nu-I mai pasă.

„Unde ești, Doamne, unde Te-ai ascuns tocmai acum sunt încercat, zdrobit, singur și apăsător?” ne vine să strigăm desperați. Strigăm la El, dar nimeni nu aude; declarăm Cuvântul Său, dar cuvintele cad la pământ fără viață, atrase de forța durerii lăuntrice. Încercăm să cântăm, fără nicio vlagă. Încercăm să-L laudăm, dar vocea se stinge ca un foc ce nu mai are cărbuni. Ne concentrăm să auzim vocea Domnului, ca altădată, dar nu se aude nimic. E liniște totală. Nimeni nu aude, nimeni nu vorbește.

Apoi începem să-I aducem aminte Domnului de toate binefacerile noastre, de cât de mult am lucrat pentru El, de toate sacrificiile făcute, toți banii dăruiți, de posturile, lacrimile și mijlocirile făcute pentru alții.

Încercăm pe orice cale să înmuiem inima Tatălui ceresc, dar uneori ni se pare că El nici nu ne vede, nici nu ne bagă în seamă; e prea ocupat, căci are alte situații mult mai grele de rezolvat. Atunci ne cercetăm din nou viața, ne pocăim și ne cerem iertare pentru trecutul vinovat. Începem să ne îndoim de iertarea, de bunătatea lui Dumnezeu și deschidem ușa condamnării. Cel rău abia așteaptă să vadă nesiguranță și îndoială ca să ne atace cu gânduri de genul: „Nu ești vrednic, ai păcătuit prea mult, nu mai există iertare pentru tine, ești fără valoare. El e prea ocupat, nu vezi că nu-I pasă de tine?”

În disperarea cea mai mare, strigăm din nou: „Unde ești, Doamne? De ce nu mă ascuți? Ce să mai fac ca să Te aud? Ce să fac ca să-mi răspunzi? Cum să primesc ajutorul Tău?”

Eram într-o astfel de situație și mi-au venit în minte promisiunile Domnului. I-am spus: „Nu ai promis Tu că, dacă Te voi chema în ziua necazului, mă vei izbăvi? De ce nu vii în ajutorul meu? Unde este acum Adevărul Tău? Doamne, eu Te chem, am mare nevoie de Tine, de ce nu-mi răspunzi? Cuvântul Tău nu minte, cred acest lucru, dar nimic nu se întâmplă, nimic nu se schimbă. De ce, Doamne? Până când mă ții în această situație? Ce vrei să mă înveți? Care este mesajul pe care vrei să mi-l transmiți?”

Mi-aduc aminte că am mai trecut prin încercări și atunci Duhul Tău mi-a adus aminte să cer să-mi descoperi mesajul pe care îl ai pentru mine. Atunci mi-ai răspuns imediat. Dar acum de ce nu-mi mai vorbești? Cât trebuie să mai sufăr? Cât trebuie să mai fiu în această durere chinuitoare? Cât trebuie să mai plâng? Până seacă izvorul lacrimilor, asemenea lui David, care a plâns până nu a mai avut lacrimi?

Doamne, vino acum, am nevoie de ajutorul Tău, căci suferința aceasta este mai mare și mai greu de suportat. Nu mai pot, Doamne, să o duc. Ai milă de mine! Chiar dacă este așa de greu, nu am de ales, decât să mă încred în Tine și în bunătatea Ta.”

În disperarea mea puternică, pe când eram cu fața la pământ, am simțit dintr-odată prezența Domnului lângă mine, care mi-a zis: „Bucură-te, fiica Mea!”

„Ce să fac, Doamne?! Cum să mă bucur în această încercare?”
I-am spus eu, disperată și confuză în același timp.

Atunci Domnul mi-a vorbit din nou: „Acum este timpul să faci ceva măreț și să povestești lucrările Mele. Nu uita ce spune Cuvântul Meu: «Să priviți ca o mare bucurie atunci când vă confrunțați cu felurite încercări» (Iacov 1:2)”

„Da, Doamne, e ușor de zis, dar este foarte greu de pus în aplicare.” Atunci Domnul, în frumusețea Lui, mi-a zis:

„Vreau să scrii o carte despre bucurie, căci Eu te voi lumina, te voi învăța și vei experimenta cu adevărat bucuria cerului chiar în mijlocul necazului tău. Tu încrede-te în Mine. Poporul meu are nevoie să experimenteze bucuria Mea. Gloria Mea se va manifesta prin bucuria Duhului Sfânt.”

Nici nu m-am gândit vreodată că voi scrie despre acest subiect, pentru că îmi lipsea bucuria. Aveam bucurie, dar era umbrită imediat de îngrijorare, supărare, nemulțumire. Mă gândeam că nu voi putea scrie despre ceva ce eu nu am experimentat câtuși de puțin.

Mi-am găsit liniștea în gândul că a fost ideea Domnului, planul Lui, de aceea am încredințarea totală că El mă va ajuta să o scriu și tot El va face ca toți cei care o vor citi să fie eliberați de orice duh străin și să fie umpluți de bucuria Domnului, de bucuria Duhului Sfânt.

Ce misterios lucrează Dumnezeu! Când eram în cea mai mare durere și suferință, apăsare și dezamăgire, El a venit cu „pacea și bucuria pe care le dă credința” (Romani 15:13) și mi-a spus, pe deasupra, și să scriu o carte ce urma să fie o binecuvântare pentru mii și mii de suflete care au nevoie de bucuria Duhului Sfânt. Ce Dumnezeu minunat și misterios avem!

Cuvintele Domnului mi-au pătruns în inimă, dar luptele din viața mea nu au conținut. Totuși, Domnul, în purtarea Sa de grijă, îmi conducea pașii mai departe.

Atunci am deschis computerul ca să ascult muzică de închinare. Am dat, din întâmplare, peste un link unde erau și versete despre credință, printre care și acesta:

De aceea vă spun că toate lucrurile pe care le cereți atunci când vă rugați, să credeți că le-ați și primit și ele vi se vor da. (Marcu 11:24).

Acest verset mi-a aprins din nou flacăra credinței. Apoi am citit un alt verset care a întărit și mai mult credința mea:

El a zis: „Ceea ce este imposibil pentru oameni, este posibil pentru Dumnezeu.” (Luca 18:27)

Acest verset a fost pentru mine Cuvântul viu care a început să se lupte în inima mea și să-mi aducă speranță și bucurie. Acea bucurie mi-a schimbat imediat gândurile, încât am simțit nevoia să găsesc ceva bun pentru copii. Duhul Domnului luase controlul peste inima mea frântă de atâta durere și apăsare, deznădejde și nemulțumire a faptului că Domnul nu îmi răspundea. Ascultasem o melodie în care se spunea: „Eu vin acum în Sfânta Sfintelor și Îți cânt Ție, căci ești sfânt, sfânt, sfânt.” Simțeam cum Duhul Domnului cânta în inima mea, apoi am început să cânt cu voce tare această piesă. Imediat prezența Domnului a devenit așa de tangibilă, încât Duhul repeta prin gura mea: „Ceea ce este imposibil pentru oameni, este posibil pentru Dumnezeu.”

Am început să mă încred în promisiunile Domnului cu o nouă măsură de credință, deoarece credința vine și crește în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu pe care îl primești și îl auzi personal prin Duhul Domnului.

În același timp, am văzut faptul că îngrijorarea a plecat și nu a mai avut putere asupra mea. Cât timp le-am pregătit copiilor o gustare dulce, în mintea mea răsunau cântece de laudă și versete din Cuvânt.

Seara a venit din nou peste mine un val de durere, de îndoială, de îngrijorare și nemulțumire. Însă am ales să ascult predici și cântări de laudă și să mă lupt cu aceste sentimente, făcând orice gând care îmi aducea îngrijorare și nemulțumire sclav al ascultării de Cristos, după cum ne îndeamnă Cuvântul în 2 Corinteni 10:4-5.

Aici, la nivelul gândurilor, avem mult de luptat în fiecare zi. Trebuie să învățăm să ne disciplinăm: să identificăm și să respingem orice gând care nu este după voia Domnului; să avem gândurile cerului, să medităm la promisiunile Domnului.

Târziu în noapte, după ce s-au culcat copiii, am ascultat din nou o predică despre trezire. În timp ce ascultam, Domnul a început din nou să activeze în mine pasiunea pentru trezirea creștinilor de pretutindeni. El mi-a adus aminte de momentul când m-a chemat în lucrare, acesta fiind primul Lui scop pentru mine – trezirea bisericilor.

Am conștientizat imediat că cel rău dorea cu orice preț să mă oprească din lucrarea Domnului. Durerea mă topea, iar amărăciunea încerca să mă oprească din a mă lupta și a mijloci pentru ceea ce Domnul m-a chemat să fac. Am înțeles tacticile vrăjmașului, care încerca cu orice chip să mă împiedice să împlinesc planul măreț al Domnului, spre slava Lui.

Mi-am dat seama că cel rău m-a înfășurat în durere și amărăciune ca să nu mai primesc revelații divine și să nu mai funcționez la standardele cerute de El, pentru înaintarea Evangheliei.

Am conștientizat că atacurile nu privesc păcatele trecutului meu, ci ceea ce am făcut și continui să fac pentru Domnul, dar mai ales planurile mărețe pe care le are Domnul pentru mine în viitor.

În acel moment parcă o perdea a fost luată de pe ochii mei spirituali și am început să văd dincolo de probleme, dincolo de dureri. Domnul lucra în mine și activa dorința de a continua mijlocirea și misiunea pentru înaintarea Evangheliei, pentru Biserica lui Cristos. Am început din nou să văd, cu ochii credinței, trezirea și modul în care lucrează Duhul Domnului în această vreme.

Duhul activa în mine calitățile de luptătoare, de leoaică, determinându-mă să nu cedez, să nu renunț, ci să alerg „spre premiul chemării de sus al lui Dumnezeu” (Filipeni 3:4).

M-am dus la culcare plină de bucurie și de pasiunea de a sta la dispoziția Domnului cu orice preț, dându-I Lui toată povara, odată pentru totdeauna, pentru că ceea ce este imposibil pentru mine este

posibil pentru El. Până când să mă tulbur și să mă îngrijorez, din moment ce eu nu pot schimba nimic? Aleg să mă încred în Domnul și să mă bucur de El și în El. Duhul Domnului îmi aducea aminte versete din Cuvânt care îmi dădeau viață și îmi întăreau credința.

Domnul îi ajută și îi scapă; îi scapă de cei răi și îi eliberează, pentru că au căutat scăparea la El. (Psalmul 37:40)

Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sion care nu poate fi clătinat, ci va sta pe vecie. (Psalmul 125:1)

Cei ce se încred în Domnul își vor înnoi puterea, se vor înălța prinzând aripi ca vulturii, vor alerga și nu vor osteni, vor umbla și nu vor obosi. (Isaia 40:31)

BUCURIA COPILĂRIEI

Următoarea dimineață m-am trezit și am alergat la rugăciune. Când postești mai multe zile la rând ești mai mult în Duhul și nu dorești altceva decât să te rogi, să cânti, să mijlocești după cum îți dă Duhul atunci. Este așa de minunat să fii în Duhul, încât nu ai mai vrea să ieși din acea stare, pentru că este o trăire cerească, duhovnicească, nu pământească. Practicând mereu umblarea în Duhul, în prezența Domnului, forța firii, a lumii sau a celui rău nu mai are putere să te doboare.

M-am uitat pe geam. Zăpada era mai mare și încă ningeă foarte frumos. Mi-am adus aminte de anii copilăriei și am simțit bucuria acelor vremuri atunci când vedeam că ninge. O, ce bucurie trăiam atunci, chiar dacă era frig și nu aveam haine groase sau cizme potrivite pentru zăpadă! Alergam afară cu copiii, ne jucam cu bulgării de zăpadă și mergeam chiar pe gheața râului din apropierea casei mele. Am înțeles că Domnul vrea să avem mereu bucuria și credința unui copil.

Mi-aduc aminte că odată noi, copiii, ne-am propus să mergem cu sloiurile de gheață pe râul Ialomița, care era aproape tot înghețat.

Însă, din greșeală, am pus piciorul într-un loc în care gheața era mai subțire și m-am scufundat în apă până la brâu. Abia am ieșit de acolo, în timp ce ceilalți copii se zbenguiau plini de bucurie pe gheața râului. Mi-a fost frică și rușine să merg acasă udă cum eram, așa că am stat zgribulită pe malul râului, uitându-mă cu jind la ceilalți copii care se jucau voioși, în timp ce eu tremuram, având pantalonii înghețați pe mine. Într-un târziu totuși, plină de teamă, m-am dus acasă. Când m-a văzut mama, m-a certat de ce nu am venit mai repede să mă schimb. M-am schimbat și apoi am stat lângă sobă, la căldură, mâncând din plăcinta proaspătă făcută de mama mea. Priveam afară cu bucurie la dansul jucăuș al fulgilor de nea. Ce minunate amintiri!

După 45 de ani, re trăiam acele bucurii ale copilăriei. Mă aflam între două lumi, cea a bucuriei copilărești și cea a realității problemelor și încercărilor vieții. Pe care să o aleg? Cui să dau voie să-mi domine gândurile, viața și viitorul? Cheia era la mine; eu aveam acces la telecomanda gândurilor mele. Să le abandonez pe cele triste și să aleg să mă bucur de frumusețea fulgilor de zăpadă, de atunci și de acum? Privind zăpada pufoasă, am zis: „Aleg să mă bucur în această zi; aleg să mă bucur de Tine, Doamne, de dragostea Ta, de jertfa Ta; aleg să mă bucur de o cafea bună – pentru că tocmai ieșisem din post – aleg să mă bucur de Cuvântul Tău, aleg să mă bucur de copiii mei, de această vreme, de tot ceea ce ai creat Tu, de tot ceea ce văd și simt; aleg să mă bucur din plin, privind numai la ceea ce este bun, frumos, curat, la frumusețea prezenței Tale, a planului Tău, a veșniciei pe care o vom petrece împreună.”

Mi-am zis atunci cu hotărâre și sigură pe mine: „Ajunge cu atâta plâns și jale, pentru că eu tot nu pot rezolva nimic. Arunc totul asupra Domnului, deoarece a promis că El Însuși Se va îngriji de noi, iar El nu minte!”

Am luat apoi Cuvântul Domnului să descopăr din tainele Domnului și din ceea ce voia El să-mi vorbească. Citeam cu voce tare și primeam bucurie și mai multă viață din cer. Apoi am vrut să mă rog, dar nu simțeam niciun duh de rugăciune. Gânduri negative

încercau să vină din nou peste mine, însă atunci am zis: „Asemenea gânduri nu au ce să caute în mintea mea! Isus este ajutorul meu, El este mângâierea mea, de aceea aleg să mă bucur de Domnul!”

Stăteam în genunchi, parcă așteptând să vină peste mine acea ungere a rugăciunii, când, fără să îmi dau seama, m-am trezit făcând curățenie într-un sertar de lângă mine. Erau acolo acte și câteva fotografii vechi de care am început să mă bucur. În același timp mă rugam, cântam, eram bine dispusă. Cel rău nu îmi dădea pace și încerca să îmi strice dispoziția. Unul dintre băieții noștri luase mașina și plecase cu ea pe zăpada aceea așa de mare. Deja simțeam cum îngrijorarea încerca să pună stăpânire pe mine, dar am zis din nou: „Aleg să nu mă îngrijorez, ci să mă încred în Domnul și să mă bucur știind că El îl va păzi pe fiul meu!” Imediat am simțit o putere mai mare decât îngrijorarea, putere care mă ținea tare și plină de bucurie. Era puterea credinței care aduce bucurie.

După ce am terminat de băut cafeaua și de făcut ordine în sertar, am mers să duc ceva sus în dormitor. Nici nu am pășit bine în cameră, că am simțit o putere care mă chema pe genunchi la rugăciune.

Eram surprinsă de promptitudinea cu care m-a întâlnit Domnul. Am stat destul de mult jos, la locul meu de strajă, dorind să comunic cu Domnul, dar parcă ceva nu mergea, de aceea am ajuns să-mi fac curățenie în sertar... Sună ciudat, nu-i așa? Totuși, aveam acea pace că Domnul nu mă va lăsa și va veni să mă întâlnească. Când m-am dus în camera mea, nu am avut în plan să mă rog, dar Domnul m-a atras la rugăciune, căci, probabil, în lumea spirituală s-a câștigat biruința ca eu să pot comunica cu cerul; sau poate acela a trebuit să fie testul meu. Important este că Domnul nu m-a lăsat și a venit, iar atunci când vine, El nu vine cu mâinile goale, ci are ceva de oferit, cel puțin așa mi-a vorbit El odată în timpul rugăciunii.

„O, Aleluia! Ce mult mă bucur, de când Te așteptam, Doamne!” am exclamat eu. Atunci Domnul a continuat să-mi vorbească despre bucurie și despre ce să scriu în carte. Sub acea inspirație, am început repede să scriu.

Acel moment divin mi-a schimbat viața și a făcut să se nască această carte.

Atunci când eu nu mai vedeam nicio soluție, când lupta era așa de aprigă împotriva mea, Domnul a venit, însă doar după ce m-a testat îndeajuns ca să pot primi ceea ce El vrea să-mi spună.

În acele momente, pentru mine cerul s-a întâlnit din nou cu pământul, iar Domnul a eliberat ceea ce era în inima Lui și a turnat în inima mea. Atunci am primit revelații divine despre cum să mijlocesc, cum să declar ca voia lui Dumnezeu să se facă precum în cer, așa și pe pământ. Acele momente au fost pline de inspirație divină, de parcă cerul era deschis în dreptul meu, totul era clar și ușor de primit, fără nicio luptă spirituală, așa cum se întâmplase altădată. Tot atunci am primit revelația bucuriei – așa cum nu am cunoscut-o niciodată înainte, după atâția ani de credință – pe care Tatăl cerească vrea să le-o dăruiască copiilor Săi.

Voi relata din ceea ce mi-a vorbit Domnul pe parcursul acestei cărți. Doresc ca Duhul Sfânt să ne cerceteze și să ne umple cu adevărat de bucuria Duhului Sfânt.

Voi reda în această carte, după cum îmi va descoperi Duhul Domnului, revelații despre umblarea în Duhul, călăuzirea și misterele Duhului Sfânt pentru a avea o viață de bucurie, pentru că, dacă avem bucurie, avem și victorie peste circumstanțele vieții acesteia.

Pregătește-te, suflete drag, să intri într-o nouă dimensiune a Duhului, în ceea ce a dorit Dumnezeu de la începutul lumii, anume să ne bucurăm și să ne veselim împreună cu El.

Bucuria Domnului este unul din cele mai frumoase și importante subiecte din Biblie. Există peste 500 de versete despre acest subiect în Cuvântul Domnului. Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că unul dintre lucrurile care ne lipsesc cel mai mult în viață este bucuria. Aceasta reprezintă moștenirea noastră; ea este o armă puternică împotriva vrăjmașului, dar este și roada Duhului Sfânt.

Bucuria Duhului Sfânt trebuie să locuiască în noi întotdeauna.

Domnul a început să-mi vorbească, să-mi mângâie inima, să

mă facă conștientă de ceea ce-mi lipsește și care este planul Lui, voia Sa pentru mine.

Să nu uităm un lucru foarte important: Domnul este mai interesat de împlinirea planului Său decât de durerea noastră de moment. El Se folosește de orice situație pentru a-Și împlini scopurile Lui mărețe, care vor avea impact asupra vieților noastre și vor aduce binecuvântare. De aceea să ne încredem mereu în El, pentru că El niciodată nu greșește, nici nu e surprins de greșelile noastre; El știe totul, dar face în așa fel încât toate lucrurile să lucreze spre binele nostru.

Acesta este Dumnezeu nostru glorios, minunat în fapte de laudă și făcător de minuni. În mijlocul necazului, El te mângâie cu bucuria Sa supranaturală, pe care nu o poți explica, ci poți doar să o simți. Atunci Domnul îți activează încrederea în El și îți șoptește: „Nu te teme, nu te îngrijora! Eu sunt cu tine mereu. Eu îți voi purta de grijă, chiar dacă nu vezi acum. Tu privește la Mine, vino mai sus, vino în prezența Mea, căci numai aici îți pot schimba lacrimile în bucurie, numai aici pot să-ți iau haina de mâhnire și să-ți dau, în schimb, o haină de laudă. Aici, în prezența Mea, totul se schimbă, iar tu începi să vezi că tot ce este greu pe pământ este trecător. Așa că nu se merită să te chinui, nu merită să te desparți de Mine, când Eu îți promit izbăvirea.

În prezența Mea sunt bucurii nespuse, de aceea te chem să cauți să locuiești în prezența Mea, ca să fii mereu bucuros.”

În omul meu lăuntric se nășteau multe întrebări pe care Domnul le cunoștea și la care îmi dădea deja răspuns.

Aș vrea să specific ceva aici. Dumnezeu ne vorbește în diferite feluri, fiecărui după relația care o are cu El și după măsura credinței lui. El ne-a dat Duhul Său care ne ajută să pricepem, după înțelegerea noastră, ceea ce vrea Domnul să ne spună. Ceea ce primim în duhul nostru sunt revelații din partea Duhului Sfânt, care ne dă confirmare biblică, ne înviorează și ne întărește în vremuri de încercare.

Domnul ne cere să umblăm în Duhul: „Umblați în Duhul, trăiți în realitatea Mea, conștienți fiind că Eu sunt real, trăiesc în voi, sunt

cu voi în orice moment. Conștientizarea acestui adevăr va aduce bucurie în viața voastră, chiar și atunci când veți trece prin diferite încercări. Aici este taina bucuriei, care vine din Mine, din Duhul Meu. Eu v-am creat pentru bucurie, dar bucuria nu este pe deplină decât în Mine, în prezența Mea.” (Vezi Psalmul 16:11.)

„Cum arată, Doamne, bucuria? Cum să mi-o definesc? Cum să mi-o imaginez? Cum să o explic și altora?”

„Bucuria se exprimă, se trăiește, se arată, se manifestă, este contagioasă, pentru că este divină. Eu trăiesc în bucurie, Eu vă dăruiesc bucurie chiar și atunci când totul în jurul vostru este dureros. În valea plângerii, oamenii care sunt ai Mei și Mă cunosc se remarcă prin bucuria cu care confruntă adversitățile și prin faptul că nu se lasă doborâți de ele. Bucuria vine din dragoste, căci Eu sunt dragoste.”

Atunci când suntem îndrăgostiți facem totul cu bucurie, căci suntem cu gândul la persoana iubită. Dragostea lucrează împreună cu bucuria. Ele sunt de nedespărțit. Aceasta este ceea ce am înțeles eu de la Domnul:

„Când voi Mă aveți în inima voastră, când Mă iubiți și vă încredeți în Mine, automat bucuria este prezentă în orice moment al vieții. Bucuria nu este sentimentul pe care îl ai atunci când ai primit ceva ce-ți doreai sau ceva care îți place: haine, mașină, bani etc. Această bucurie vine și pleacă, dar bucuria Mea rămâne pentru totdeauna, pentru că ea își are rădăcina în dragostea Mea, în relația intimă cu Mine, în credința neclintită că Eu vă iubesc și sunt mereu cu voi, chiar dacă nu Mă simțiți sau treceți prin încercări.

Bucuria care vine de sus este supranaturală și trebuie să curgă din voi ca un izvor nesecat, pentru că își are rădăcina în Mine. Bucuria este manifestată și prin pacea inimii în momentele grele ale vieții, deoarece vă încredeți în dragostea și în ajutorul Meu, chiar și atunci când acesta pare că întârzie. Bucuria se manifestă prin expresia feței, prin râs și cuvinte frumoase, pline de farmec, care mângâie pe oricine, chiar și pe omul rău sau nepăsător față de Mine.

Bucuria este o alegere. Tu, de dimineață, ai ales să te bucuri și ai declarat cu voce tare acest lucru. Când a venit din nou testul durerii l-ai respins și ai continuat să te bucuri și să Mă lauzi, încrezându-te în puterea Mea, amintindu-ți faptul că la Mine totul este posibil.

Bucuria aduce vindecare celor bolnavi trupește și sufletește. Trupul are legătură cu sufletul și duhul. Emoțiile pozitive, de bucurie transmit în tot corpul pace și relaxare și au un efect benefic asupra întregului corp. Bucuria este cel mai bun medicament pentru trupul slăbit și bolnav, dar tristețea și amărăciunea îmbolnăvesc trupul. Pentru că vine de la Mine, bucuria are proprietăți supranaturale și lucrează unitate în familie, în biserici și rezolvă multe probleme de neiertare. Crezând în dragostea și în iertarea Mea, vă va fi foarte ușor să iertați la rândul vostru, iar tristețea voastră se va transforma în bucurie.

Bucuria că ești mântuit, că ești copil de Dumnezeu, bucuria că vei petrece o veșnicie alături de Mine îți va da tărie ca să poți înainta pe cărare. Bucuria că te iubesc și că Îmi pasă de tine îți va da putere să te avâți în orice luptă, conștientizând faptul că aceasta este deja câștigată.

În nopțile negre ale vieții, în pustia vieții, atunci când încercările vin în calea ta, dacă îți vei păstra încrederea în Mine, nici bucuria nu te va părăsi, ci te va încuraja să mergi mai departe, pentru că în curând vei da de apă ca să-ți adapi sufletul, iar noaptea neagră se va sfârși și va veni ziua izbăvirii și a binecuvântării.

Bucuria care face minuni este mereu tare, indiferent de veștile rele, de durere, de necaz; ea nu te părăsește câtă vreme îți îndrepti privirea spre Mine și îți pui încrederea în Mine, Tatăl și Dumnezeul tău Cel atotputernic.”